

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Alföldi István ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Kovács Kázmér ügyvéd (címe) és a Kállay és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kállay Péter ügyvéd, címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2008. március 28. napján meghozott, 15.P.22.242/2006/62. számú ítélete ellen, a felperes részéről 63. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 3.000.000 (hárommillió) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 1999. november 10-én a 'B' Bt.-től öntöttvas kerti bútor, kandalló és kapálógép gyártásismereteit vásárolta meg 10.000.000 forintért. Az adásvételi szerződésben rögzítették, hogy a felperes a know-how-t kizárólag azért vásárolta meg, hogy azt 285.000.000 forint ellenében továbbértékesítse a 'C' Kft.-nek. A felperes saját nevében, valamint a 'D' Kft. képviselőjeként, mint annak fele részben tulajdonosa, még ugyanezen a napon előszerződést kötött a 'C' Kft.-vel. Az előszerződésben a szerződő felek arra vállaltak kötelezettséget, hogy 2000. május 30-ig végleges szerződést kötnek, amellyel a 'D' Kft. 25.000.000 forintért átruházza a 'C' Kft.-re az alperessel szemben fennálló 585.000.000 forintos tőke és 341.000.000 forintos kamatkövetelését. A felperes pedig 295.000.000 forint ellenében átengedi a 'C' Kft.-nek az említett gyártási ismeretek „nem kizárólagos”

felhasználói jogát. Az előszerződésben rögzítették, miszerint „a követelésvásárlás bizalmi jellegű vétel”, s kikötötték, hogy ha „a vevő bizalma megrendül”, elállhat a szerződéstől.

Az engedményezett követelés iránt a 'D' Kft. és az alperes között a szóban lévő követelés engedményezésekor a Fővárosi Bíróságon 42.G.76.024/1998. szám alatt per volt folyamatban. A per iratait a felperes állítása szerint a 'D' Kft. folyamatosan átadta a 'C' Kft.-nek. Az alperes a 'D' Kft. által ellene indított perben egyebek mellett azt állította egyik előkészítő iratában, hogy „a felperes cégei szoros összefonódása és összejátszása adott alkalmat arra, hogy az alperes és hozzá hasonló cégek körütekintésének hiányát kihasználva azokat megtévesszék, ezzel jelentős károkat okozva nekik... Üzleti kapcsolataikra a tisztességtelen magatartás volt jellemző, üzleti partnereiket megtévesztették.”

A felperes és testvére jó hírnevük megsértésének megállapítása iránt a Budaörsi Városi Bíróságon 13.P.20.027/2001. szám alatt pert indítottak. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, a Pest Megyei Bíróság azonban a 4.Pf.21.982/2002/7. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta és a személyiségi jogsértést megállapította.

Az alperes perújítási kérelmét a Budaörsi Városi Bíróság 10.P.210.375/2003/8. számú végzésével elutasította; a végzést a Pest Megyei Bíróság 2.Pf.21.376/2004/2. számú végzésével helybenhagyta.

A 'C' Kft. megítélése szerint az előkészítő iratban foglalt, s a jogerős ítélet szerint jó hírnevet sértő állítások alkalmasak voltak a 'D' Kft. bizalmának megrendítésére, ezért közölte a 'D' Kft.-vel, hogy ha azokat az alperes rövid időn belül nem vonja vissza, a végleges szerződést „bizalomvesztés” miatt nem köti meg. Az alperes állításainak visszavonására nem volt hajlandó.

A 'C' Kft. 2000. május 30-án közölte a felperessel, hogy az előszerződéstől eláll; a végleges szerződés megkötésére nem hajlandó.

A felperes keresetében 285.000.000 forint és annak 2000. május 30-tól járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az elsőfokú bíróság alperest kereset szerint marasztaló ítéletét az ítéltábla hatályon kívül helyezte.

Arra utasította egyebek mellett az elsőfokú bíróságot, hogy tisztázza:

Miért tartották az egy teljesítési cselekménnyel teljesedésbe menő üzletet a felek bizalmi természetűnek, holott a bizalomnak tartós, főként ügyellátási tárgyú szerződések esetén van szerepe,

a 'C' Kft. bizalma miért függött az alperesnek a 'D' Kft. által ellene indított perben tett nyilatkozataitól,

a 'C' Kft. és a 'D' Kft. miért előszerződést kötöttek,

mi volt az előszerződés megkötésének időpontjában a végleges szerződés megkötésének akadályai,

a 'C' Kft.-nek milyen műszaki lehetőségei (telephely, gyártóberendezések, műszaki szakemberek) voltak a gyártási ismeretek hasznosítására; a gyártási ismeretek hasznosításához meg voltak-e a pénzügyi lehetőségeik,

tisztázandó volt az is, hogy a 'D' Kft. szolgáltatásainak teljes ellenértékét, 320.000.000 forintot a 'C' Kft. milyen formában helyezte letétbe.

A megismételt eljárásban a felperes előadta, hogy 1999. november 12-én megbízási szerződést kötött a 'C' Kft.-vel. Havi 500.000 forint megbízási díj ellenében arra fogadott el megbízást, hogy megszervezi a kerti bútor, a kandalló és a kapálógép gyártását és értékesítését. Majd 1999. november 15-én „együttműködési megállapodás” jött létre a felperes a 'D' Kft. és a 'C' Kft. között. A szerződés szerint a 'D' Kft. vállalta a gyártás feltételeinek megteremtését; az üzemi épületek, a szerszámok, az értékesítés és az üzemi adminisztráció lebonyolítását. Azt tervezték, hogy évente 200 tonna kerti bútort, 4.000 darab kapálógépet, 2.000 darab kandallót gyártanak. A termékek megrendelője a 'C' Kft., az árbevétel 3%-át illeti a 'D' Kft.-nek.

1999. november 15-én az ügyletben érintett felek abban állapodtak meg, hogy a 'C' Kft. a 'D' Kft.-nél letétbe helyez 320.000.000 forintot.

A 'C' Kft. 1999. november 1-én alakult 3.000.000 forint törzstőkével. 1999-ben 4.000.000 forintos árbevétele volt, ezzel szemben 9.000.000 forint költsége keletkezett. A 'C' Kft. mérlege a perben beszerzett könyvszakértői vélemény szerint nem tartalmazta a 'D' Kft.-nél letétbe helyezett 320.000.000 forintot, és a 'D' Kft. könyvelése alapján az sem állapítható meg, hogy a 320.000.000 forintot a 'D' Kft. bevételezte volna. A műszaki szakértő pedig arra az álláspontra helyezkedett, hogy a gyártási ismeretek alapjául szolgáló tervdokumentáció és a beruházás megtérülésével kapcsolatos számítások alkalmatlanok következtetések levonására. Nem tartalmazzák ugyanis a gyártási eljárások leírását és a tényleges értékesítési lehetőségeket sem.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítást követően meghozott ítéletével a keresetet elutasította.

A döntését a következőkkel indokolta:

Jogerős ítélet állapította meg, hogy az alperes a felperes jó hírnevét megsértette. Ez a jogellenes és felróható alperesi magatartás a Ptk. 84. § f) pontjára figyelemmel, alkalmas lehet a kártérítési felelősség Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján történő megállapítására. A felperest kár is érte, mert a 'C' Kft. elállása folytán a gyártási eljárás vételárához nem jutott hozzá, így 285.000.000 forint elmaradt haszna keletkezett.

Az alperes jogellenes magatartása és a felperes kára között azonban nincs okozati összefüggés.

A 'C' Kft. az 1999. gazdasági évet 4.000.000 forintos veszteséggel zárta. Saját forrásokból nem állt rendelkezésére a vételár, és az engedményezett követelés ellenértékének kiegyenlítéséhez szükséges 320.000.000 forint. A felperesi állítás szerint a 320.000.000 forint kölcsönből származott, ezt az állítását azonban a 'C' Kft. könyvelési adatai nem támasztották alá. A 'D' Kft. mérlegadataiban ugyancsak nem szerepel a 320.000.000 forintos letét bevételezése.

A műszaki szakértői vélemény szerint a felperes által csatolt iratanyagban szereplő adatok nem tekinthetők gyártási eljárás adatainak.

A felperes arra nézve, hogy a perbeli adásvétel bizalmi jellegűnek minősül, arra hivatkozott, hogy a felek további szerződéseket kötöttek; létrejött közöttük az említett megbízási és együttműködési szerződés. A felperes azonban ezekre a szerződésekre a korábbi ítélet hatályon kívül helyezését megelőző eljárásban nem hivatkozott. Azokról említést sem tett és a szerződésekre az előszerződés sem tartalmaz utalást. Mindezek a felperesi állítások valóságát illetően aggályt keltő körülmények.

Az együttműködési megállapodás szerint a gyártást a 'D' Kft. finanszírozta volna. A felperes személyes előadásában pedig azt állította, hogy a perbeli pénzösszeg letétbe helyezésére azért volt szükség, mert a 'D' Kft.-nek az "E" céggel szemben 1 milliárd forintos tartozása állt fenn és a letéti összeget annak a tartozásnak a törlesztésére szándékoztak fordítani. Így kétséges, hogy a 'D' Kft. képes lett volna-e a gyártást beindítani.

A tervezett üzlet megvalósulása az alperes felperes jó hírnevét sértő kijelentései hiányában sem teljesült volna bizonyosan, ezért ítéleti bizonyosságú okozati összefüggés hiányában a kártérítési igény nem volt megalapozott, amiért a keresetet el kellett utasítani.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását és az alperes keresetnek megfelelő marasztalását kérte.

Előadta, hogy a 320.000.000 forint, letétbe helyezéssel, a 'D' Kft. mérlegének szöveges kiegészítésében szerepel. A könyvszakértői következtetés így nem helytálló. A műszaki szakértői vélemény sem „ügydöntő”. Téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a bizalomnak nem volt szerepe a perbeli ügyletek vonatkozásában. A fellebbezési tárgyaláson könyvszakértői véleményt csatolt.

Az alperes csatlakozó fellebbezést jelentett be. Az első fokú ítélet indokolásából mellőzni kérte azt a megállapítást, hogy a felperest 285.000.000 forint kár érte. Továbbá azt, hogy a felperes a gyártás jogát 285.000.000 forintért adta el.

Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállás szerint a 'C' Kft. a szerződésben kikötött pénzösszeg megfizetésére nem volt képes; az összeg letétbe helyezése nincs bizonyítva. Ha a felperest érte is kár, annak nem a 'C' Kft. elállása, hanem a teljesítő-képtelensége lenne az oka.

Kiemelte, hogy a könyvszakértő a szakvéleménye 21. és 22. oldalán kifejtette: a mérleg szöveges kiegészítése „minimálisan elvárható mértékben sem tett eleget a kiegészítő mellékletekkel szemben támasztott, a törvényben tételesen felsorolt követelményeknek”. A megszóvegezése nem értelmezhető. Egyebek között immateriális javak csökkenéséről beszélt, holott a mérleg ilyen tételt egyáltalán nem tartalmaz.

Hangsúlyozta, hogy a 'C' Kft. az előszerződés megkötésekor újonnan alakult cég volt. Ügyvezetőjének állítása szerint a 320.000.000 forint készpénzt egy meg nem nevezett társától kapta kölcsön, amit azonban semmivel sem bizonyított. A műszaki szakértő egyértelműen megállapította, hogy a kandalló, a kapálógép és a kerti bútor gyártása a becsatolt gyártási dokumentáció alapján nem lehetséges, a gyártási

projekt teljes gyártási dokumentáció hiányában nem képez piaci értéket, önmagában nem hasznosítható.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogi következtetéssel jutott arra az álláspontra is, hogy a Ptk. 318. §-ára figyelemmel alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdésében megszabott feltételei a kártérítési felelősségnek nem valósultak meg. Helyesen állapította meg, hogy a felperes cége és a 'C' Kft. közötti szerződések teljesítésének sem a műszaki sem a gazdasági feltételei egyáltalán nem voltak meg, a felperesnek így az alperessel szemben megalapozott kártérítési követelése nem keletkezhetett.

A Pp. 235. § (1) bekezdése pedig kizárta, hogy a felperes a fellebbezési eljárásban új bizonyítékra hivatkozhasson.

Fellebbezési támadás csak az ítélet rendelkező részét érte, így az alperes is csak erre vonatkozóan terjeszthetett volna elő csatlakozó fellebbezést. Az ítélet indokolása önállóan nem emelkedik jogerőre. Az alperes ezért az első fokú ítélet indokolása szerinte téves okfejtésének kiigazítását fellebbezési ellenkérelemben is kérhette. Az ítéltábla ezért az alperes csatlakozó fellebbezését, annak tartalma szerint fellebbezési ellenkérelemként vette figyelembe.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési perköltségét és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. november 14.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró